

OS GALOS

REVISTA DE DIVULGACIÓN DA
CULTURA MARÍTIMA E FLUVIAL



7º VI-3-21-95

BUEU 2019
Nº 13

Rosa Elvira Caamaño: Pintora e profesora



Rosa Elvira

Nesta ocasión traemos ás no-sas páxinas á pintora nacida en Bueu, Rosa Elvira Caamaño Fernández que ademáis é licenciada e doutora pola Facultade de Belas Artes da Universidade Complutense de Madrid e exerceu de Profesora Titular de Pintura na Facultade de Belas Artes de Pontevedra. Durante unha parte da súa infancia, residiu en Meira (Lugo) na casa duns familiares na que recollería os primeiros estímulos artísticos que comezaría a plasmar na creación propia de tiras de papel translúcido que proxectaba cunha máquina de cinema infantil.

De novo en Bueu, comeza o estudo do bacharelato que continuaría en Pontevedra para ini-

ciar logo a carreira de Farmacia en Santiago que vai deixar ao trasladarse a Madrid. Aquí vai preparar o ingreso na Escola Superior de Belas Artes de San Fernando, asistindo ás clases do notable debuxante, pintor e profesor Pedro Martínez Sierra. Xa na escola de San Fernando realiza os estudos de Licenciatura e logo o Doutorado, tendo como profesores a notables artistas dos que adqueriría os seus coñecementos e mestría. No ano 1977 participa con outros compañeiros de facultade nunha primeira exposición colectiva na Casa de Velázquez de Madrid. Tres anos despois remata os estudos, obtén o título de profesora de debuxo e realiza a súa tesina sobre *O caballo na arte*, coa que obtén o título de licenciada en Belas Artes. En 1982 gañaría por oposición libre, co número tres de España, a praza de profesora agregada de bacha-



Praia de Beluso. Pintura ao pastel

relato, impartindo a docencia nun Instituto de Guadix, Granada. Non ano seguinte retorna a Madrid, impartindo clases nun instituto da capital e comeza a preparar os cursos de doutorado en Belas Artes. En 1984 participa non premio Branco e Negro, recibindo a súa obra a atención da crítica e co inicio do novo curso obtén destino definitivo no instituto de bacharelato Leopoldo Cano de Valladolid. En 1985 realizaría a súa primeira exposición individual na sala da Caixa de Aforros Municipal de Vigo e nos anos seguintes vai concorrer coas súas obras a diferentes e recoñecidos premios e concursos.



Paisaxe de rocas en Bueu. Pintura ao pastel

Xa en 1989, viaxaría a Xénova, onde obtén unha bolsa para estudar na Accademia Ligustica dei Belle Arti na que fai investigacións na Sobreintendencia de Belas Artes de Xénova, no arquivo da Accademia Ligustica, na biblioteca Berio...

En 1990, a Accademia Archeologica de Roma vaina nomear Académica Correspondente, sendo proposta tamén como Accadémica Ordinaria pola Accademia Dei Santa Chiara de Xénova. Deste período italiano recollemos as palabras que sobre a súa pintura nos deixou o crítico e historiador Vitaliano Rocchiero: *Valéndose dun coñecemento do debuxo e da harmonía da cor, así como reelaborando as sensacións e as impresións sentidas, Elvira volveu a representar*

aquelas esquecidas "naturezas mortas", que no presente caso poderían chamarse "naturezas vivas". Tres virtudes esenciais presenta Elvira: honestidade, coñecemento e paixón, que son o pasaporte ideal e moi concreto para as fronteiras artísticas do mundo.



Malva Real. Óleo

En 1991 le a súa tese doutoral na Facultade de Belas Artes de Madrid, obtendo un sobresáinte "cum Laude" por unanimidade e o título de Doutora en Belas Artes pola Universidade Complutense, accedendo logo como profesora axudante na Facultade de Belas Artes de Pontevedra, tras superar un concurso de méritos. Dous anos despois obtería por oposición a praza de Profesora Titular de Pintura da mesma facultade pontevedresa.

Desde aquí comezaría a súa contribución artística en Galicia co comisariado dunha exposición antolóxica sobre Serafín Avendaño á que trae 54 cadros, a maioría inéditos, procedentes de Italia e España e publica o libro *Serafín Avendaño 1837-1916*. Tamén se adentraría nos estudos de gravado, realizando obras con esta técnica e merecendo que unha delas figure no Parlamento galego. Foi tan amplo e intenso o seu traballo que sería longo enumerar aquí a súa participación en conferencias, certames, exposicións individuais e colectivas, comisariados, publicacións... que a levaron por Galicia, España, Italia, Francia, Arxentina, EEUU, Rusia...

Numerosos premios, medallas e recoñecementos avalan a súa traectoria, ata o punto de que no ano 2003 mereceu a publicación do libro *Rosa Elvira: Última obra*.

